

Evangelí del dijous de la setmana I de Quaresma: perseverar en la pregària

“Demaneu, i us donaran; cerqueu, i trobareu; truqueu, i us obriran”. De vegades percebem que les nostres peticions a Déu no són ateses. Quan el Senyor fa esperar la resposta és perquè ens vol preparar per rebre millor els seus dons.

Evangelí (Mt 7, 7-12)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles:

—Demaneu, i us donaran; cerqueu, i trobareu; truqueu, i us obriran; perquè el qui demana, rep; el qui cerca, troba, i a qui truca, li obren. Qui de vosaltres, si el seu fill li demana pa, li donarà una pedra? O bé, si li demana peix, li donarà una serp? Així, doncs, si vosaltres, que sou dolents, sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el vostre Pare del cel donarà coses bones als qui les hi demanen. Feu als altres tot allò que voleu que ells us facin; aquest és el resum de la Llei i els Profetes.

Comentari

Potser molts de nosaltres compartim l'experiència: estar pregant o haver pregat per una persona, per una

intenció o per una causa santa i bona, i que no surti com nosaltres volíem. O que simplement no surt: aquest familiar encara està lluny de Déu, aquest examen mèdic ens dona un resultat descoratjador, aquesta legislació no respon a la dignitat humana.

La frustració, la sensació d'impotència, el dubte davant de l'aparent quietud de Déu s'engrandeix quan escoltem el ressò d'aquestes paraules de Jesús: “Demaneu, i us donaran; cerqueu, i trobareu; truqueu, i us obriran”.

Aleshores, en què quedem? Tustem la porta de Déu i sembla com si el timbre no funcionés. L'hem demanat moltes coses que no ens ha donat.

Aquesta perplexitat és comprensible. Justament, però, per això és important que anem més enllà de la perspectiva pròpia. És fonamental que, amb l'ajuda de l'Esperit Sant, en

la pregària adquirim de mica en mica el punt de vista de Déu.

D'aquesta manera ens adonarem que, paradoxalment, quan el Senyor fa esperar la resposta és perquè ens vol preparar per rebre millor els seus dons.

Ens ho explica sant Agustí: “El nostre Déu i Senyor no pretén que li descobrim els nostres desitjos, ja que ell certament no els pot desconèixer, sinó que pretén que, per la pregària, s'acreixi la nostra capacitat de desitjar, perquè així ens fem més capaços de rebre els dons que ens prepara. Són dons molt grans i la nostra capacitat de rebre és petita i insignificant”.

L'espera perseverant que és l'oració de petició ajuda les persones o intencions per les quals resem i també redunda en benefici nostre. El Senyor és Pare, i per això ens donarà

molt més d'allò que nosaltres
aspirem.

És bo, però, no perdre de vista les paraules finals de Jesús en aquest passatge: "Feu als altres tot allò que voleu que ells us facin". La perseverança en la pregària ha d'anar de bracet amb la caritat: si ens comportem com el Crist amb totes les persones i en totes les situacions, Déu Pare ens mirarà amb alegria i satisfarà tots els anhels del cor.

Luis Miguel Bravo Álvarez //
CBCK - Christine - Getty Images

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/gospel/evangeli-del-
dijous-de-la-setmana-i-de-quaresma-
perseverar-en-la-pregaria/](https://opusdei.org/ca/gospel/evangeli-del-dijous-de-la-setmana-i-de-quaresma-perseverar-en-la-pregaria/) (15/03/2026)